

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških naselbinah

"Prosveta," glasilo S. N. P. Jednote, poroča v svoji uradni številki: Na inicijativno glavne upravnega odseka je glavni odbor S. N. P. Jednote z večino glasov zaključil, da z novim letom odpade sobotna številka Prosvete in list se reducira (zniža) na šest kolon dnevno. Sobotna številka odpade takoj prvi teden v januarju, zmanjšana oblika pa pride čim prejme tiskarna potrebni papir. Na podlagi te redukcije (znižanja) odpade ena uredniška moč in zmanjšani bodo tudi upravniški stroški. S tem bo Prosveta prihranjena okrog \$150 do \$175 tedensko ali okrog \$4500 v šestih mesecih. Ta ukrep je le začasen in velja do konvencije. Kaj pride potem je odvisno od konvencije in predvsem od ekonomskih (gospodarskih) razmer v deželi. Odbor je uvidel, da mora nekaj storiti, da se deficit zmanjša, ki je v zadnji polovici tega leta zelo narasel. Naročniki, ki bodo prikrajšani na čitvu prihodnje mesece, prosimo, naj potrpe. Nekaj moramo žrtvovati v tej kritični dobi, med tem pa upajmo, da nadomestimo to prikrajšanje čim se izboljšajo razmere.

V Chicago je umrla za pljučnico Mildred Jordan, rojena Schiller, stara 22 let. Rojena je bila v Kansasu in zapuščala družino. In v bolnišnici Oak Forest, Chicago, je umrl rojak Anton Mohorič, ki zapuščala ženo in sina.

V Red Lodge, Montana, je umrl za rakom rojak Matt Kováč, star 43 let, doma iz St. Ruperta na Dolenjskem. V Ameriki je bival 22 let. Zapuščala ženo, dva sina in dva polbrata, enega v Wyomingu, enega v Colorado.

Petje na radio

Sporočila se nam, da bo v ponedeljek, 2. januarja ob 10:15 zvečer pela na WGAR radio postaja Mrs. Frank Mervar, naša Ivanka. Mrs. Mervar je solistinja na American Legion programu. Govorila bo tudi Mrs. Lester Merritt, državna predsednica American Legion. Mrs. Mervar bo spremljala na piano Miss Irma Kalanova. Ali bo dovoljeno kaj slovenskega zapeti, Mrs. Mervar? Poskusite, sicer vas bomo pa vseeno radi poslušali.

Mala podjetja

Tekom zadnjih dveh let je zrastle v Clevelandu stotine malih podjetij, ki so zelo zaposlena. Ta mala podjetja dobivajo naročila, ker velika podjetja slednjih ne morejo sprejeti radi ogromnih "over-head" stroškov. In vsa mala podjetja precej dobro uspevajo. Prepričani pa so, da ko se časi zboljšajo, bodo velike industrije zopet lahko ceneje poslovale, in konec bo malih podjetij.

Preveč liberalno

Mr. Boič-Boyd, državni postavodajalec, se je izjavil, da so postavbe glede likvidacije posojilnih in stavbinskih društev v državi Ohio zelo liberalne napram posojilnicam, toda malo liberalne napram vložnikom, ki v času največje krize ne morejo do svojega denarja. Najbrž se bo državna postavodajala tozadevno pečala s predlogom, da se postavbe nekako harmonizira tako, da bodo imeli tudi vložniki nekoliko besede.

ZAHVALA

Tako dobro je uspela prireditelj naše šolske mladine, ki se zbira v Slovenski šoli na Holmes Ave., da se mi še danes dozdeva, da sem sanjal sladak sen. Kaj mi mari delo, trud — ob kroni tega uspeha svojih učencev je pozabljeno vse! Ne morem si kaj, da se ne bi na tem mestu zahvalil vsem, ki so na katerikoli način pripomogli do tako veličastnega uspeha. Predvsem izrekam zahvalo svojim učencem in učenkam toli za trud, kolikor za poštvalnost in zanimanje, predvsem pa za vzorno zadržanje in red tekom prireditve. Iskrena hvala vsem rediteljem, ki so mi bili prideleni, kajti brez njih sodelovanja gotovo ne bi bil zmogel sam poverjene mi naloge. Hvala slovenskega srca g. Ivanu Zormanu in g. Milanu Slaje-tu za iskrene in bodrilne besede priznanja slovenski šoli kakor tudi meni samemu, kajti njiju besede mi bodo vodnik k še intenzivnejšemu delovanju v bodočnosti. Iskrena hvala vsemu občinstvu, ki je pozabilo ta dan vsega drugega, ter posvetilo vsa svoja srca temu našemu slavlju, naši mladini! — Marijan Urbančič.

Na novoletni dan

Skupna društva fare sv. Vida priredijo na novoletni dan, v nedeljo, 1. januarja, prijetno in zanimivo domačo zabavo in sicer v prostorih pod novo cerkvijo sv. Vida. Pričetek zabave je ob 7:30 zvečer. Servirala se bo prav okusna večerja za samo 50 centov, po večerji pa bo tombula in igranje s kartami ter druga zabava. Vsi prijatelji fare so prijazno vabljeni k tej zabavi.

Pozabljen prijazen

Lanskega leta v juliju mesecu je bil v Painesville, Ohio, aretiran od šerifa neki naš rojak, za katerega je uredništvo "Ameriške Domovine" takoj posredovalo. Dotični je moral plačati tedaj večjo svoto denarja v Painesville. Uredništvo se je tedaj pritožilo pri šerifu, Mr. James Moloney, v Lake county, Ohio, toda nismo prejeli odgovora. Včeraj je pa dospelo pismo od šerifa Mr. Moloneya, v katerem se opravičuje, ker ni takoj upošteval našega pisma, da ga je nekam založil, toda bo prišel te dni v Cleveland in bo izročil dotičnemu rojaku svoto, ki jo je rojak plačal v Painesville. Mi smo vedeli, da je Mr. Moloney mož na mestu, in rojaku pa, ki bo dobil denar vrnjen, bo tudi prav prišel, ker je že dve leti brez dela. Thank you, Mr. Moloney!

Bo resigniral

Major John Berry, predstojnik clevelandskega zrakoplovne pristana, ki je eden najboljših na svetu, se je odpovedal službi in stopi odpoved v kreposti 16. januarja. Preveč dela navaja Berry kot vzrok. Njegovo mesto ne bo nadopolnjeno, in si bo mesto letno prihranilo \$4800.00.

Listnica uredništva

Mrs. Rozinka, Eveleth, Minn. Hvala lepa za ponudbo, toda oprostite, dobili smo jih nekako 30, kar bo zadostovalo za en čas. Lep pozdrav.

Popravek

Predsednik društva sv. Alojzija v Newburgu je Mr. Domen Blatnik in ne J. Blatnik, kot je bilo poročano. Prosimo oprosčenja!

SLOVO IN PRIHOD

NAŠE NOVOLETNO VOŠČILO

34 let je poteklo, odkar je izšel prvi slovenski časopis v Clevelandu pod naslovom "Narodna Beseda." In slovenski dnevnik "Ameriška Domovina," kot naslednik prvega slovenskega časopisa v Clevelandu, preide jutri v 35. leto svojega obstanka. Uredništvo kot naročniki so imeli v teh letih dobre in slabe čase, toda medsebojno smo se vedno dobro in lojalno razumeli. Težko je dobiti časopis, ki ima tako zveste naročnike kot jih ima "Ameriška Domovina." Z jutrajšnim dnevom stopamo v novo leto 1933, potem ko se bomo nocoj poslovili od krutega, rekli bi, skoro najslabšega leta v zgodovini slovenske metropole. Ob prestopu iz leta 1932 v leto 1933 potrebujemo vsi skupaj poguma, vere in optimizma. In ko vam ob zatonu leta 1932 pošiljam novoletne pozdrave, si ne moremo kaj, da se vas ne bi vseh skupaj spominjali z globoko hvaležnostjo za vse, kar ste nam dobrega storili v letu 1932. Kaj ima leto 1933 za nas, ne moremo povedati, imamo pa najboljšje upanje, da bo boljše. Z značajnostjo, pogumom, lojalnostjo in medsebojno pomočjo bomo vztrajali. Da bi bilo leto 1933 zdravo, plodono in vseh ozirih, da bi bil vaš zaslužek dostojen za vaše življenje, da bi napredovali povsod, to vam želi vaš slovenski dnevnik "Ameriška Domovina."

James Debevec Louis J. Pirc Victor Knaus

Mlada žena skrivnostno umorjena

Ob eni uri popoldne včeraj se je odpeljala 26 letna Mrs. Ruth Steese, iz urada Družbe za slepce, katerega knjigovodkinja je, da vloži denar družbe na banko, ki se nahaja na 57. cesti in Euclid Ave. Dospela je tja pet minut čez eno uro, in banko je zapustila deset minut čez eno. Naložila je \$1,390.00 družbenega denarja, in pri sebi je imela \$191.00 svojega denarja. Ob 1:50 minut včeraj popoldne pa so že dobili njeno truplo mrtvo v 14 milj oddaljeni vasi Beachwood, ob Shaker bulevardu.

Mrs. Steese se je vozila v rjavokasto-rdečem Hudson avtomobilu. Vsa znamenja kažejo, da se je nekdo spravljal v njen avto ob času, ko se je nahajala v banki, in ko se je vrnila k avtu, jo je zločinec moral prisiliti, da je peljala, kamor ji je zapovedal. Truplo umorjene mlade ženske je našel ob 1:50 popoldne

Joseph Novak, 3590 E. 147th St., ki se je onod vračal z lova proti domu. Novak je sporočil maršalu v Beachwoodu in obveščena je bila tudi clevelandska policija.

Zločinec ali zločinci so trikrat ustrelili v glavo svoje žrtve, in tudi oči so ji zavezali z neko cunjjo, kakoršnja se rabi nalašč za brisanje avtomobilov. Denar so ji vzeli, in na mlado žensko je bil tudi narejen poskus posilstva, toda kot je izjavil koner, do dejanja ni prišlo. Njeno spodnje perilo je bilo odstranjeno. Najbrž so bili prepedeni.

Ko so dobili truplo, je bil radiator avtomobila še gorak, in tudi ženska je bila še gorka. Kako so mogli zločinci od 1:10 do 1:50 prepeljati po silno prometni Euclid Ave. 14 milj daleč mlado ženo, jo umoriti, okraštiti in zbežati brez vsakega sledu je skoro nemogoče misliti. Edina sled, ki jo ima policija, je dotična cunjja, s katero so zločinci žrtvi zavezali oči.

Predsednik Hoover bo najbrž vetiral postavbo za svobodo Filipinov

Washington, 30. decembra. — Poslanska zbornica je sprejela večer konferenčni dogovor senata glede svobode Filipincev s 171 glasovi proti 17, in postava, glasom katere postanejo Filipinci svobodni in neodvisni tekem 10 let, je bila poslana predsedniku Hooverju v podpis. Voditelji v kongresu so pa prepričani, da predsednik Hoover ne bo podpisal postavbe za svobodo Filipincev, pač pa jo bo prepovedal. Hoover je mnenja, da bi pomemilo osvobodnje Filipincev ne le nesrečo za Ameriko, pač pa za Filipince same. Hoover trdi, da pomeni neodvisnost Filipincev popoln gospodarski polom za Filipinsko otočje, in če vlada ne more dobiti davkov, tudi poslovanje ne more. Velik prijatelj Hooverja v poslanski zbornici kongresa, kongresman Underhill iz Massachusetts, se je izjavil: "Ta postava za svobodo Filipincev pomeni ogromno krivico za Filipince. Postava je nepoštena, nekrščanska, barbarska in povzročila bo več gorja na svetu, kot si moremo danes predstavljati." Nova postava določa, da morajo Filipinci tekem 10 let dobiti svojo lastno vlado. Tekom prihodnjih deset let se sme pripustiti le 50 Filipincev na leto v Zedinjene države, in ko bodo Filipinci imeli neodvisnost, pa bo naseljevanje v Zed. države prepovedano.

Influenca se širi

Iz Washingtona se poroča včeraj, da je zadnji teden in tekem prvih dni tega tedna influenza zopet začela se širiti med ljudmi. Tekom preteklega tedna je bilo sporočenih zdravstvenim uredom v 87 ameriških mestih 48,788 slučajev influenec, napram 37,112 slučajem prej. Države Ohio, Pennsylvania in Kansas so najbolj prizadete. 1123 oseb je umrlo radi influenec pretekli teden, dočim jih je teden prej umrlo samo 807. Iz mnogih krogov se poroča, da je naraslo uživanje žganja, od česar mnogi ljudje pričakujejo, da se ohranijo pred influenco.

Smrtna kosa

Včeraj ob 8. uri jutraj je preminul po osem mesecev trajajoči bolezi rojak Frank Pajk, po domače špan, star 51 let. Doma je bil iz fare Trebnje na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 27. leti. V Clevelandu zapuščala soprogo Ljudmilo in štiri hčerke: Katarino, Pavlino, Mary in Sofijo, dva sina, Franka in Stanley, brata Antona in sestro Mary Vinšek. V starem kraju zapuščala dve sestri. Ranjki je bil član društva Mir št. 142 SNPJ. Pogreb se vrši iz hiše žalosti na 701 E. 159th St. pod vodstvom August F. Svetek, v ponedeljek, ob 8:30 zjutraj v cerkev sv. Marije in potem na St Paul's pokopališče. Iskreno sožalje prizadeti družini!

Mrs. Modic v bolnici

Včeraj je bila odpeljana v Mount Sinai bolnico Mrs. Katarina Modic, soproga poznanega slovenskega trgovca Mr. Josip Modica, 315 E. 156th St. Podvreči se bo morala operaciji.

Je prevzel trgovino

John Gerlica je kupil grocerijo in mesnico od Mr. Fred Jazbeca na 1561 E. 49th St. Priporočamo trgovino našim gospodinjam.

ZAUPAJTE MU

Mr. Boič-Boyd, naš prvi jugoslovanski državni poslanec v državi Ohio, odpotuje v ponedeljek v Columbus, Ohio, kjer drugi dan pričnejo z zasедanjem v državni zbornici. Mr. Boič nam je sporočil, da bo ob vsakem času vesel, ako dobi od vas to ali ono sporočilo in vaše želje, kaj bi se moralo narediti v državni zbornici. Sedaj, ko imamo svojega zastopnika v državni legislaturi, se lahko z zaupanjem obračamo do njega, tako posamezniki kot društva. Mr. Boič bo s svojo naravno prijaznostjo, zmožnostjo in vplivom vam lahko marsikaj pomagal, svetoval in sicer storil dobro. Mr. Boič je Hrvat, toda iskren prijatelj slovenskega naroda, kakor je tudi zaveden Hrvat. Njegov naslov od 2. januarja noproj bo: Mr. Wm. M. Boyd, House of Representatives Columbus, Ohio. Obrnite se vselej s polnim zaupanjem na njega.

Ne bo lista

V nedeljo in ponedeljek, 1. in 2. januarja, bo urad "Ameriške Domovine" ves dan zaprt. V ponedeljek list ne izide. Prihodnja številka bo izdana v torek 3. januarja.

Kraljica bo izvoljena

Nocoj večer se vrši v mestnem avditoriju velika plesna veselica za vaudeville predstavo. Priredi jo Woodmen organizacija, kamor spada tudi več slovenskih društev. Mrs. Josephine Seelye iz Kressetove družine na Addison Road, bo mogoče zmagovalka v kontestu, ki se je vršil za ono dekle ali ženo, ki prodaja največ vstopnic. Zmagovalka bo kronana za kraljico večera in dobi lepo nagrado. Mrs. Seelye je članica društva St. Clair Grove, št. 98. Pričakuje se velike udeležbe.

Vest iz domovine

Dobro poznani rojak Frank Česnik iz Prosser Ave., je dobil iz domovine vest, da mu je preminul oče Jakob Česnik, doma v Palčjem pri Postojni, v starosti 78 let. V stari domovini zapuščala ranjki soprogo Franciško in dva sina ter dve hčeri, tukaj pa sina Franka. Bodi pokojnemu lahka domača gruda!

Zadušnica

V nedeljo, 1. januarja, ob 7. uri zjutraj se bo brala sv. maša za pokojnim Antonom Lapuh, in sicer v cerkvi sv. Kristine, ob priliki 3. obletnice njegove smrti. Prijatelji ranjkega so prošeni, da pridejo v obilem številu.

Pozdrav Mr. Lavrihu

Mr. Wm. B. Laurich, pravni svetovalec J. S. K. Jednote, lepo pozdravlja za Novo leto uredništvo. Prav lepa hvala, William, in vračamo enako iskrene pozdrave.

V New York

Mr. August Kollander se je podal v New York, kjer bo med prijatelji pričakal Novo leto. Povrne se v sredo. Za časa njegove odsotnosti se nahaja v uradu poznani Mr. Steve F. Pirnat.

Hvala iskrena

Mr. Anton Mahne iz Chisholma, Minnesota, pošilja lepe pozdrave za Novo leto in želi mnogo uspeha. Prav lepa hvala, Tone, in želimo ti enako vse najboljše!

63 letna samomorilka

Mrs. Stella Kingsbury, 63 let stara, se je ustrelila sinoči v stanovanju v Garfield Heights. Vzrok je slabo zdravje.

Državljska šola

S poukom v državljanski šoli na 55. cesti in St. Clair Ave. se zopet začne v četrtek, 12. januarja.

Francija posojuje Avstriji, ne plača Ameriki. Oster boj v parlamentu

Paris, 30. decembra. Francoskemu ministerskemu predsedniku Boncourju se je posrečilo danes, da je pregovoril zbornico poslancev, da je dovolila \$14,000,000 posojila avstrijski zbornici, dočim je pred 15. dnevi ista zbornica odklonila plačati Zedinjenim državam obresti na dolžno svoto. Ob tej priliki je neki poslanec pravilno pripomnil, da želi, da bi tudi Avstrija odklonila plačati obresti na dolg, kakor je to Francija naredila napram Zedinjenim državam. Ministerski predsednik Boncour se je izjavil, da je posojilo potrebno za stabilnost Evrope. Za posojilo avstrijski republikli je glasovalo 387 poslancev, proti 187. Z enako večino in številom glasov je bilo odklonjeno plačilo obresti Zed. državam. Poslanec Marlin se je izjavil: Našim prijateljem in zaveznikom smo odklonili plačilo obresti na dolg, našim bivšim sovražnikom pa posojujemo ogromno svoto.

Skupna društva

Na seji skupnih društev fare sv. Vida so bili izvoljeni za prihodnje leto sledeči uradniki: predsednik Frank Perme st., podpredsednica Mrs. Julija Brezovar, tajnica Miss Eve Peterlin, zapisnikar Louis Rozman, pomožni zapisnikar Joseph Perpar, blagajnik Frank Majer, pomožni blagajnik John Hrovat. Nadzorniki: Jos. Meglič, Anthony J. Fortuna, Frank Bogovič, vratarica Mrs. Frances Kasunič. Društvo zboruje vsako četrto sredo v mesecu v stari šoli sv. Vida ob 8. uri zvečer.

Vest iz domovine

Joseph Novak, 14916 Hale Ave., je dobil vest iz domovine, da mu je umrl oče Blaž Novak, v vasi Brezina, p. Brežice ob Savi. Ranjki je bil star 78 let. Zapuščala soprogo in dva sina v starem kraju, v Ameriki pa tri sine. Bodi mu lahka domača zemlja!

Zadušnica

V nedeljo, 1. januarja, ob 7. uri zjutraj se bo brala sv. maša za pokojnim Antonom Lapuh, in sicer v cerkvi sv. Kristine, ob priliki 3. obletnice njegove smrti. Prijatelji ranjkega so prošeni, da pridejo v obilem številu.

Pozdrav Mr. Lavrihu

Mr. Wm. B. Laurich, pravni svetovalec J. S. K. Jednote, lepo pozdravlja za Novo leto uredništvo. Prav lepa hvala, William, in vračamo enako iskrene pozdrave.

V New York

Mr. August Kollander se je podal v New York, kjer bo med prijatelji pričakal Novo leto. Povrne se v sredo. Za časa njegove odsotnosti se nahaja v uradu poznani Mr. Steve F. Pirnat.

Hvala iskrena

Mr. Anton Mahne iz Chisholma, Minnesota, pošilja lepe pozdrave za Novo leto in želi mnogo uspeha. Prav lepa hvala, Tone, in želimo ti enako vse najboljše!

63 letna samomorilka

Mrs. Stella Kingsbury, 63 let stara, se je ustrelila sinoči v stanovanju v Garfield Heights. Vzrok je slabo zdravje.

Državljska šola

S poukom v državljanski šoli na 55. cesti in St. Clair Ave. se zopet začne v četrtek, 12. januarja.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt \$1.75
Za Evropo, celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četrt leta \$2.50
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. FIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

88

No. 307, Sat., Dec. 31st, 1932

Leto 1932 gre v večnost

Današnja številka je 307. v letošnjem letu, katerega s to številko zaključujemo. Tekom leta so dobili naši naročniki potom dnevnika "Ameriška Domovina" nekako 1,400 časopisnih strani berila, večinoma berila, dobrega, poučnega in zabavnega berila, kajti oglaševalci tvorijo komaj 22 odstotkov vsebine v dnevniku, dočim znaša vse ostalo berilo 78 odstotkov časopisnega materiala, ali več kot tri četrtine.

Ako bi se ves letnik dnevnika "Ameriške Domovine" zvezal v eno samo knjigo, bi ta knjiga obsegala nad 6,000 strani, 12 palcev dolgih in 9 palcev širokih. V tej ogromni knjigi bi dobili 14 kompletnih romanov, katerih vsak posamezni bi vas veljal najmanj \$1.00, in največkrat \$2.00, dobili bi nad en tisoč zanimivih slik, poleg vsega drugega berila. Taka knjiga bi bila pač vredna med brati več kot \$50.

Toda za malenkostno svoto \$5.50 za celo leto dobivate vsak dan v svojo hišo dnevnik. Naročnina je neverjetno poceni in malenkostna, cenejša kot vsaka druga življenjska potreščina, tako poceni, da se je čuditi, kako morejo slovenski časopisi, ki imajo le neznamenit del oglasov, pri taki naročnini sploh izhajati. Sama naročnina bi morala vsak list uničiti v kratkem času.

In vendar je slovensko časopisje v Ameriki najboljši prijatelj našega naroda, najboljši informator javnosti, vedno pripravljeno delovati za našo kulturo, napredek, za naše organizacije, društva in narodne zavode. In od strani občinstva se neprestano stavijo na časopisje vse mogoče zahteve, katerim to časopisje rado ugoditi, dasi dostikrat ne vidi najboljši volje od strani onih, ki zahtevajo ugodnosti, da tudi po svojih močeh pomagajo časopisju.

Tekom letošnjega leta menda nobenemu časopisu slovenskemu v Ameriki ni bilo poslano z rožicami, kot sploh še nikdar prej ni bilo. Bolj kot prej se čujejo pritožbe od strani upravnikov listov, da naročniki ne plačujejo naročnine. Mnogo jih je, ki se oglašajo in zahtevajo, da se jih počaka, češ, da kadar začnejo delati, bodo vse poravnali. Mi zaupamo poštenosti ogromne večine našega naroda, da bo v resnici tako naredila, toda kaj bo časopisje med tem naredilo, je pa drugo vprašanje.

Naše časopisje nima nobenega kapitala, da bi v suhih letih se preživljalo iz že prej navedenega vzroka, ker je naročnina tako nizka, da se čudimo, kako je sploh mogoče izhajati. In če ni denarja na strani, ne morete kupovati papirja, črnila, ne morete plačevati delavcev-tiskarjev, in kompanije, ki imajo kapital, ne dajejo ničesar na posojila, pač pa mora biti blago ob času plačano, a ravno tako tudi tiskarji, ker se sicer sami ne bi mogli preživljati. Kje bi vse to slovenski časopis vzel, ako bi moral čakati naročnike po tri leta za naročnino, to je znano Bogu v nebesih, nam ne!

V teh skrajno kritičnih časih je "Ameriška Domovina" hvaležna, da ima še kolikor toliko lojalnih naročnikov, ki zvesto plačujejo naročnino. Jih je pa tudi nekaj stotin, ki bi lahko plačali, toda odlašajo do skrajnosti. Na te apeliramo na koncu leta, da poravnajo svoje dolgove, saj je naročnina tako nizka, da jo zmore sleherni, ki le hoče.

Brez dnevnika bi bila naša hiša mrtva, nepopolna, prazna in pušča. Ne samo, da vam dnevnik prinaša dnevne novice iz vsega sveta, obenem vas seznanja tudi z vsemi vašimi oddaljenimi prijatelji in znanci, katerih dopise prinaša, dnevno dobite lepo merico zabave, ker človek od same resnosti tudi ne more živeti, ako neče zboleti, dnevno dobivate poučne članke in zraven lepe in zanimive povesti in romane. Skratka, časopis je za vas vreden letno \$50.00 in v mnogih slučajih še veliko več.

"Ameriška Domovina" bo tudi v novem letu sodelovala z vami in pomagala v mnogih ozirih, da vam bo laglje tekla pot skozi življenje in da se bo udeleževala pri vseh kulturnih zadevah in dogodkih, ki prinašajo korist in napredek našemu narodu.

DOPISI

Iz bele Ljubljane.—Nekaj o Progressivnem Jugoslovanskem klubu v Euclidu. Zdi se mi, da zelo malo stanovalcev Euclida ve o zgoraj imenovanem klubu. Obstojta že več let, aktiven je in cilj tega kluba je vreden, da se ga malo opiše in priporoči stanovalcem nove Ljubljane in okolice.

Imamo sicer vsakovrstne klube, ki imajo svoje cilje in načrte. Eni se zanimajo za eno, drugi za drugo stvar, naj bo dramatika, petje ali šport. Vrednost vsakega kluba se meri v delu in cilju. Delo in cilj našega kluba pa je dalekosežen in vreden, da bi bil član tega kluba vsak stanovalec iz okolice, osobi to pa še če je posestnik ali davkoplačevalec.

Ko se je vršil v Clevelandu jugoslovanski dan in so govorniki posegali nazaj v zgodovino jugoslovanskega naroda, je izrekel neki sivolasi starček: "Svoboda naroda se ne pridobi s pesmimi in glasbami sedeč krog mize in pojedinj, marveč s trpljenjem in bojem." Prav tako lahko rečemo o vseh drugih skupinah, ki jih imamo v naselbinah, da so brez pomena, da bi nam zboljšala stanje, da bi nam razbremenila bremena, razun, da si pomagamo z delom in organizacijo, ki ima cilj in namen, ki v resnici dela in bori tam, kjer je dela in boja potreba.

Poznam delo Jugoslovanskega Progressivnega kluba. Ves čas od ustanovitve je bil Klub na delu za zboljšanje tukajšnjih raz-

mer. Od njegovega dela že imamo korist stanovalci Euclida. Klub se je zavzemal radi prevelikih računov za vodo in plin. Odbori kluba so se zavzeli tam, kjer se je zavzeli potreba, šli so v mestno hišo in so tam protestirali, dokazovali, da so računi preveliki, da tega in tega potreba ni in da je mnogo stvari potreba za stanovalce kar stanovalci nimajo, namreč: avto bus in druge ugodnosti.

Koliko je stvari, kjer se troši denar, ki bi se lahko prihranil. In koliko bi se lahko storilo več za stanovalce Euclida, če bi se organizirali v grupo za protekcijo svojih domov. Toda dokler bomo prepušteni samim sebi in se ne bomo organizirali, dokler bodo uradniki mesta sami določali kar bodo hoteli ne da mi povemo kaj nas teži, imamo podobni nespametnim ljudem, ki si v bolelni uračajo pomagati do zdravja. Uradnikom mesta se ne sme zameriti, pač pa je kriva naša brezbržnost in naša medsebojna neidnost. Ne s posejedinami in veselim družbami si ne bomo pomagali do boljšega stanja, marveč z delom in sicer z delom kot ga vrši naš Jugoslovanski Progressivni Euclidski klub.

Na seji kluba v sredo večer se je zopet določilo več zelo potrebnih načrtov, katere naj klub izvršuje. Prva zadeva je, da klub skliče shod vseh stanovalcev naše okolice k predavanju kako pomagati lastnikom hiš in domov.

V ta namen se je določilo da se vrši shod v Noble High šoli vogal St. Clair Ave. in Babbitt Rd. in sicer v sredo 11. januarja zvečer. Na shod je povabljen govornik Ohio State Home Owners Ass'n., da bo razložil namen in pomen omenjene organizacije. To bo gotovo zanimivo za vsakega stanovalca naše okolice in je pričakovati velike udeležbe. Klub je tudi sklenil, da pristopi v omenjeno družbo, da bi na tak način skušal dati kakšno pomoč prizadetim stanovalcem.

Stanovalci mesta Euclida naj vedo, da je cilj našega kluba samo namen, da kar mogoče stori za prizadete v naši okolici in da varuje na vseh straneh lastnike zemljišč pri davkoplačevanju. Član kluba je lahko vsaki, če more plačati 10 centov mesečno, ako ne more je prost. Klub je pomagal s svojimi prispevki že mnogim siromakom v okolici.

Ker je bil dosedanji odbor vsestransko delaven, ga je na glavni seji članstvo enoglasno izvolilo še v bodoče sodelovanje in vodstvo kluba.

A. G., član kluba.

Pokojni John Rus

Ako imate prijatelja, ki ga dobro poznate in ko ta prijatelj umre, se takrat gotovo spomnite na njegove vrline in na druge dogodke iz njegovega življenja, s katerim ste večkrat prišli v dotiklo v družbi.

Kot svojega prijatelja se prav dobro spominjam njegovega značaja najbolj pa ob času praznovanja praznikov. Prazniki so bili njemu svetost in radost.

Vselej, kadar sem ga v praznikih srečal, je gorel veselja in navdušenja. Vselej so prešle v govoric njegove besede na domovino in na tiste čase, v katerih so bila srečna mlada leta.

Službe božje so mu bile nad vse prva zadeva in važna dolžnost. Pri vsej težkoti radi težkih del, je bil vseeno vedno veselega duha in biti v njegovi družbi je bilo veselje in kratkočasje. Poštenost in vrljnost so bile njegove vrline, vsakega je spoštoval, z vsakim se rad razgovarjal.

Dokler je bil še v dobi zdravih let, se je zelo zanimal za društveni življenj in bil dolgo let društveni uradnik, se družstva se je vedno udeleževal.

Tako lahko trdim, da je vršil svojega stanu in poklica kot navaden delavec in trpin vse dolžnosti in da je zapustil lep zgled mnogim, ki so ga poznali

v naselbini. Tudi v časopisih se je rad oglašil in tako dal izrazu svojega duha navdušenja ob godovih in praznikih.

Naj med nami ostane spomin na take pionirje. Naj ne bodo takoj po sprevedu pozabljeni! Premalo jih je in prerano izginjajo od nas, ohranimo jih v spominu in se jih spomnimo večkrat, ko se spominjamo umrlih. "Dobra in sveta je misel moliti za umrle." Naj po dolgem trpljenju sedaj počiva v miru v Bogu John Rus! Družini pa milo sožalje. Prijatelj.

Ob koncu leta

Po malem, toda sigurno se pomika naša zemeljska obla okrog sonca, in ker naredi to velikansko daljo v 365 dneh, zato je civilizacija določila to dobo kot merilo enega leta. Da, leto izgine, vse mine po zakonih narave se mora do počice vse izvršiti, bodi dobro ali slabo. Priletli starci si gotovo želijo, da bi bila ta leta veliko daljša; mladi zopet hrepenijo, da bi čimprej odrasli v fanto.

Ob zaključku leta sklepajo trgovci svoje račune; veseli so, ko zaznamujejo dobiček v preteklem letu, obratno pa zopet potrti in v skrbeh, ako so finančno nazadovali. Bodi si eno ali drugo, vendar ob novem letu seže prijatelj prijatelju v roke ter mu želi veselo novo leto. To je stara priljubljena navada menda med vsemi narodi sveta.

Depresija, katere tare vse narode sveta, nam krati priradno veselje, katero smo občutili prejšnje čase, ko smo še srečni in zadovoljni prinašali "pede" iz tovarne. Tudi smo se veselili praznikov in nedelj, ker smo si želeli počitka. Sedaj pa je dan dnevu enak. Po polževo gredo dnevi, meseci in leta, nesrečne depresije noče in noče biti konec.

Izobraženi ljudje imajo navado, da prav radi delajo obljube, to je zaznamujejo si glavne njih napače ter se nekako zarotijo, da se bodo teh napak v prihodnjem letu vzdržali. To je priporočljivo, ampak malokje izvedljivo, posebno kar se tiče pijače in pa kajenja. Ob koncu leta radi pogledamo malo v naš zapisnik, kjer zapisujemo vse naše važne dogodke v preteklem letu. Ti dogodki so pa pisani tako obupno in strahotno zadnje leto, da je boljše, da človek ne posega v preteklost. Tudi poročilo o izdatkih in dohodkih je žalostno. Že tri leta nima pisec teh vrstic nobenega finančnega štetja v svojem zapisniku, samo ničle. Torej je v resnici najboljše, da se te beležke teh mučnih let obsodi na smrt ter jih kratkoma seže.

Ob zaključku tega leta vzdignimo vsi pokonci glave, pozabimo vse, kar smo hudega prestali v preteklosti. Pesnik poje: "Srečen, ki zabiti zna, kar se premenit ne da..."

Gledajmo rajši v bodočnost z vedrimi očmi, saj priti mora skoraj čas, ko bomo zaposleni vsi in zopet se bo vrnila zadovoljnost v naša potra srea.

Veselo novo leto želim vsem!

A. J.

ZAHVALA

Odbor Šolskega društva in Šolski odbor Slovenske šole Slovenskega Doma na Holmes Ave. izrekata tem potom vsem, ki so na katerikoli način pomagali, da je božično slavlje mladine Slovenske šole tako veličastno uspešno, najprisrčnejšo zahvalo. Kakor vedno, kadar se obrnemo do naših zavednih rojakov s prošnjo za pomoč, tako smo našli tudi to pot le še večjeje, širokogrudnejšega odziva. S slovenskim radodarnim srecem so nam priskočili na pomoč vsi, bodisi posamezniki, bodisi naše ustanove in podjetja. Nemogoče nam je z besedami izreči hvaležnost, ki jo čutita v svojih sreih oba odbora, nemogoče nam je napisati hvaležnost, ki jo čuti v svojih srih naša slovenska mladina. Zavedamo se, da ne bi bili dosegli ta-

ko veličastnega uspeha, da ni bilo našega občinstva, starišev, sorodnikov, prijateljev naše mladine, ki so do zadnjega kotička napolnili veliko dvorano. In med prve prijatelje naše šole, naše naselbine, našega življa sploh, štejem naš slovenski list "Ameriško Domovino," ki nam je odprla svoje kolone, objavljala sleherni stvar, ki se je tikala naše šole. Prijatelj ti je vedno le tisti, ki te pozna, kadar si v potrebi. Dokler imamo še takega slovenskega časopisa v Ameriki, smo lahko gotovi, da bo akcija naših slovenskih šol uspeša. Rokjaki, podpirajte tako časopisje! Izrečena bodi zahvala našemu duševnemu prvaku, g. Ivanu Zormanu, kakortudi preč. Milanu Slaje-tu za besede priznanja naši šoli. Iskrena hvala vsem, ki so darovali za Božičnico bodisi v denarju ali blagu, posebno pa naslednjim: Wm. Paciorka 25c, Andrej Jankovič 25c, Fran Jurčič 50c, W. Emrich 50c, Fran Jelerčič 50c, Avgust Svetek, pogrebnik, \$1, Leo Kavšek \$1, Ruppel Coal Co. \$1, Josip Žele, po-

S HARMONIKO NA MEDVEDA
(Piše Jaka)

Sedaj pa posežem jaz vmes, ki se mi je grozno dopadlo od oberkuharja, da je rešil čast naše ekspedicije in da ni najprej pisal v Washington po dovoljenje, če sme srno streljati ali ne. "Veste kaj, fantje, tako bomo napravili. Jaz bom vzel karabinko in šel po poti, ob kateri leži srna. Žvižgal bom naglas, kot bi šel na izprehod po gozdu. Za menoj naj gre počasi Eddie brez puške. Če bom koga srečal, se bom začel z njim razgovarjat o lovu in vremenu, Eddie naj pa začne nabirat suhe veje in naj jih nese lepo nazaj v taborišče. Če pa ne bo nikogar in bom šel mimo tistega prostora, kjer leži srna, naj Eddie zažvižga in jaz bom šel še malo naprej, potem pa tam staj in pazil, da kdo ne pride. Eddie naj skoči v grmovje in naj potegne srno v grmovje in jo pokrije z listjem. Ko bo gotov, naj pa zopet zažvižga in prišla bova nazaj. Če se pa stemni, bosta šla Eddie in Charlie po srno."

"Dober načrt," potrdi kapetan. Pa sva odšla.

Vržem svojo drago prijateljico karabinko na rade in odžvižgam po poti, Eddie pa za menoj. Če bi me bil kdo srečal, bi si bil mislil na prvi pogled o meni, da sem pravkar brnil Hooverjevo prosperiteto s poti, ali pa da mi je država Pennsylvanija zapustila v oporoki pet tisoč štirjaških milj gozda. V resnici pa nisem bil tako vesel, ker čutil sem se vseeno nekoliko krivega in na prepovedanem potu, tako nekako, kot sem čutil v sreč, kadar smo šli pastirji krast krompir na sosedovo njivo in je bilo treba paziti na vse strani, od kod bo priborantil poljski varuh Herblen. Žvižgal sem radeckimars, ki ga znam v dva precepa, ki je za take prilike najbolj priporočljiv. Z desnim očesom sem skrbno motril grmovje ob potu, z levim pa zrl naravnost po poti pred seboj, da o pravem času opazim lovskega čuvaja, če bi ga nesrečne razmere morda ravno sedaj prinesle v ta konec sveta, kjer je najmanj zaželen. Prvič v svojem življenju sem bil pomagač "raubičev" in povem, da ta poklic ni nič kaj zavidanja vreden, dasi je zelo mikaven.

Tam, kjer se je pot malo napela, sem nenadoma zagledal pod potjo srno. Ležala je samo kakih petnajset korakov ob poti, da jo je moral vsak opaziti, če le ni bil slep. Ozrem se nazaj in vidim Eddita, ki počasi koraka za menoj. Pomignem mu z roko, češ, sorpus delicti in priča krvave moritve je še vedno na tistem mestu. Grem še kakih petdeset korakov naprej in se ustavim na malem ovinku, da sem videl precej daleč pred seboj. Tam se ustavim in začnem radeckimars od kraja, da se mi je kar fletno zdelo. Vidim kako se iz-

grebnik \$1, in Anton Grdina, pogrebnik, \$2. V blagu so darovali: naš vedno radodarni Krist Mandel (Mandel Hardware Co. in Mandel Drug Co.), Franciška Svetek, manufakturna trgovina, Fran Lavrič, trgovina s šolskimi potrebščinami, sladčicami itd, Fran Mrzlikar, trgovina z obvalom, Ivan Trček, konfekejska trgovina, Slovenska Zadržna Zveza, ki nam je darovala božično drevo in klobase, Wright Dept. Store, 731 East 152nd St., Wright Dept. Store, 16130 St. Clair Ave., Chicago Chain Store, Collinwood Dept. Store, Wolf Hecht Dry Goods Store, Collinwood Hardware, Gunter Drug Co. Stariši, prijatelji slovenske mladine! Kadar nakupujete, upoštevajte vsakogar, ki se vas spomni, kadar ste sami v potrebi!

Vsem, prav vsem, ki sta na katerikoli način sodelovali pri našem slavlju: Najprisrčnejša hvala!

Odbor "Šolskega društva" in Šolski odbor.

gubi Eddie v grmovje, jaz pa pošljem vročo molitev v nebesa, da bi se lovskemu čuvaju, če je morda zdaj namenjen v ta kraj, na vsem lepem zlomila nogga ali kaj podobnega, da bi se zamudil vsaj za pet minut. Moja molitev je bila najbrže uslišana, ker ozračje je bilo čisto. (Dalje prihodnjic.)

Dnevna vprašanja

1. Kdo je gospodaril v krajih, v katere so se pozneje Slovenci priselili?
2. Kako imenujemo to dobo v zgodovini našega naroda?
3. Ali imamo o najstarejših časih in dogodkih slovenskih dežel kaj pisanih poročil?
4. Kako se torej določujejo dogodki iz prazstarih časov v naši domovini?
5. Kdo je živel dvatisoč let pred Kristom na zemlji, ki se imenuje danes slovenska zemlja?

Odgovori na vprašanja

1. Rimljani.
2. To dobo imenujemo prazgodovinsko in rimsko dobo naše rojstne domovine.
3. O najstarejših časih in dogodkih slovenskih dežel nimamo pisanih poročil.
4. O čemur molčita knjiga in povest, item glasno govore izkopena posode, orožje in kinč, ki se vedno v večji množini izkopujejo iz zemlje. Mnogokrat zadene kmet pri oranju in prekopavanju svoje zemlje na starinsko orodje razne oblike, na brnaste obroče, sulice, nože, čelade. Ljudje pa pripovedujejo, da so tam nekdaš stanovali "ajdje", in imenujejo take kraje "ajdovščina," ali "ajdovski grad," itd. Tudi pravljice o zakletih kraljičinah nastanejo na takih skrivnostnih mestih.
5. Dva tisoč let pred Kristom so bile slovenske dežele naseljene z ljudstvom, katerega ne vemo imena, ki je pa zapustilo mnogo sledov svojega bivanja. Bil je malo izobražen, napol divji narod, ki je prebival v skalnatih duplinah ali na malih holmih, ki so bili že po naravni utrjeni. Žita še niso poznali, niti domače živine, niti tkane obleke. Bil je to lovski rod, čegar življenje je bil nepretrgan boj z divjimi zvermi. Glavno orožje mu je bil kamen, iz katerega si je napravil mlat ali kladivo, pa tudi kosti ubitih živali je znal porabiti za razno orožje. Te čase, ko je še surov in preprosto obdelan kamen človeku služil za edino orožje, imenujemo kameneno dobo človeškega rodu.

Če verjamete al' pa ne.

Ja, pa res, če verjamete al' pa ne, da je vendar prikravalo slavno in častljivo leto 1932 na zapeček. Naj v miru počiva. Z današnjim dnevom bo tudi zapik tej koloni — za to leto, če Bog da. Dosti smo jih premikastili tukajle v pretečenem letu, dobrih in slabih.

Kljub vsemu prizadevanju Hooverja, pa smo se včasih le smejali. Mene je držala na nogah s pomočjo ohajčana ta kolona. Obema bodi izrečena čast in hvala na tem mestu.

Vsem tistim, ki ste se zabavali s to kolono, se zahvalujem za prijazno naklonjenost. Zlasti pa tudi tistim, ki so kaj prispevali za kolono. Če včasih ni bilo kaj priobčenega, naj mi prosto, ker je bilo morda proti paragrafom in ti so pa huda reč.

Prihodnje leto bomo pa zopet nadaljevali in morda še z večjim veseljem polnili to kolono, če nam bodo dali po pet centov kozarec dobrega piva.

Kot rečeno, je konec in začetak leta, zato so na mestu vsakojake inicijative, predlogi, resolucije in svečane obljube. Jaz jih že ves teden delam, kakor sem jih še vsako leto in je moja Johana vsa srečna, ker sem ji obljubil, da se bom teh noveletnih obljub enkrat držal — vsaj par dni. Nič nisem sklenil in obljubil kakšen da bom, ampak kakšen ne bom. Če se ga bom nasekal, se ga bom samo še danes zvečer, potem pa ne več — letos. Upam, da me bodo tudi drugi moji prijatelji posnemali v tem oziru. Da bodo moje obljube bolj svečane, so veliko pripomogle Trškanove klobase, s katerimi se pajdašim že zadnje tri dni. Ja, Trškanov ata jih pa zna napraviti!

Zahvaljujem se vsem dragim prijateljem in prijateljicam za vse prejete dobre in se priporočam za obilen obisk s takimi stvarmi tudi za prihodnje leto. Kadar bomo pri nas klali, bom pa jaz poslal.

Torej želim vsem skupaj in vsakemu posebej srečno, zdravo, veselo, zadovoljno leto 1933. Vsem marjašarjem želim še posebej mnogo sreče, ohajčanu pa želim dolgo življenje in zdravo barvo vsaj tje do Velike noči. Amen.

Neki popotnik je čakal na vlak in z zanimanjem opazil, da je postajanačelnik vse železniške uslužbence postavil v vrstni red ob železniškem tiru. Kmalu nato je prigrmel skozi postajo ekspresni vlak in iz okna nekega vagona je visel človek, ki je držal v roki svinčnik in kos papirja. Ko je vlak izginil za ovinkom, je potnik vprašal železničarja, če ni bil to morda kak železniški ravnatelj, ali kaj podobnega. "Ne," je odvrnil nagovorjeni, "vsi uslužbenci imamo dobite nove obleke in ta v oknu ekspresa je bil naš krojač, ki nam je gredoč mero vzel."

Zadnjič enkrat sem srečal prijatelja, ki je imel obvezano roko. Bil sem radoveden kje in kako se je ponesrečil, pa ga vprašam: "No, Joe, kaj se je pa tebi zgodilo? Pa te menda ja ni povozil avtomobil?"

"Kaj še! Sinoči sem se vračal z veslice, ki jo je priredilo naše društvo, pa mi je neka pijana neroda stopila na roko..."

"Kakšne vere pa ste, da ne greste nikdar v cerkev?" vpraša narednik vojaka.

"Jaz sem ateist (brezverec)." "Tako? Ateist ste? Vi, slišite, take vere pa pri vojakih ne poznamo. Ako ne boste do jutri pristopili h kaki dostojni veri, dobito šest ur špange."

Paul Keller

CVET NAŠE VASI

"O, ti preteti molji! Da se more točno v petnajstih letih kaj takega napraviti in zgoditi na podstrešju!"

Ves prevzet je ogledoval nekdanji okrasek svojega telesa, v katerem je bil pred osemindvajsetimi leti tak brhek ženin. Poln bridkih slutenj je začel iskati svoj cilindar, ki je že od zdavnaj sameval na podstrešju kovačnice. Klander je našel klobuk med razno ropotijo, ki sicer ni nikomur nič koristila, a je bila vendar spravljena, zakaj "človek nikoli ne ve, čemu bo še prav prišla."

Tu so bili: lonci brez roča, ponve brez dna, mišnice, ki se niso več sprožile, ogrodje nekega otroškega vozička iz njegove kolarnice in tudi kovačeva knjižnica: "Grofica beračica," "Roza Jelodvorska," "Beračeve skrivnosti." Na "Beračevih skrivnostih" je ležal njegov cilindar. Kovač je podržal praznični piskerc, ki ni bil več vaju luči, k soncu. Tedaj se je stemnilo njegovo oko v mrkem sovrastvu. Molji, te pretete pare, so ostrigle njegov plemeniti svileni cilindar, da je bil ves plešast!

"Sodrga! Sodrga!"

Pred petnajstimi leti, ko mu je utonila kovačnica, je rešil kovač, sedeč v nekem koritu, tudi ta nekdanji podaljšek glave in iz objema razbesnelih valov. In zdaj so ga imeli molji v delu!

Kovač je bil otrok. Navzlic temu, da je imel že dva in petdeset let, še zmeraj ni vedel, da se polagoma v vse naše življenjske okraske zaredijo molji. Jazen je bil, zadegal je klobuk čez ograjo in puha je izginil v hišo. — Nekaj postopac je priklovratil mimo, našel klobuk in se nasmešnil. Stlačil je svojo obnošeno čepico v žep, se pokril z ogledanim cilindrom in šel beračiti v vas. Pravkar je minil pouk, šolarji so se navduševali za cilindar. Postopac je napravil dobro kupčijo; tudi zdaj je na cesti ležal denar. Ko je prišel h krčmarju Vogelniku in mu povedal, da je našel klobuk pred kovačnico, kamor ga je tedaj kovač pravkar zadegal, mu je krčmar odkupil dragoceno redkost za denar, pribil z dvema žebličkoma cilindar na steno gostilniške sobe in si dal spodaj z okroglo pisavo napisati:

"Trgovina s častnimi pokrivali gospoda kovaškega mojstra Klandra v Loku."

Klander je hotel pravkar iti k Mini Boštjanovi, da bi žalostnega srca povedal, kako se mora odpovedati veliki časti, katero mu je ona preskrbela, ker — žal, "nima ničesar obleči."

Na pragu pa je srečal raznašalca časopisov. Kovač, bistra glavica, je bil zmeraj učen in željan novic. Kadar je dobil časopis v roke, je vse pustil in najprej preletel "najvažnejše." Danes je bil "najvažnejši" zanj neki oglas, ki je v njem neki Stipo Dobrič naznanjal, da posoja po nizkih cenah za več dni najmodernejše praznje obleke za razne svečanosti.

PAZITE SE PRED FLU!
Čistite črevesje, očistite si ves sistem. Vzemite **TRINERJEVO GRENKO VINO**

Pri Stipu Dobriču je razodel svojo željo. Da je povabljen za krstnega botra k zelo imenitnim ljudem in mora biti temu primerno oblačen. Mladi človek, ki je stregel kovaču, si je ogledal kupca, ki se mu je navzlic nedeljški obleki zazdel precej zamerjen, in vprašal:

"Ali naj bo kaj boljšega ali kaj preprostejšega?"

"Kar imate najboljšega!" je rekel kovač. "Tako se spodobi! Najmodernejše!"

"Torej za visoko družbo?" je vprašal fant.

"Za visoko družbo, kakopa! Koliko pa stane?"

"Moram se izračunati. Torej bi nemara prišla v poštev obleka s frakom?"

"I kaj pa!" je dejal Klander.

"In zraven bela ovratnica, lakasti čevlji, cilindar, morda Chapeau claque?"

"To se razume!" je rekel Klander, dasi se mu niti sanjalo ni, kaj naj bi bil "Chapeau claque."

Trgovski pomočnik ga je sumljivo premeril od nog do glave in mu povedal, koliko bi približno dal za odškodnino in koliko za kavcijo. Razumljivo, da se pomočnik ni maral po ure ukvarjati s kakšnim bedakom, ki bi mu slednji ušel, ker ne bi imel s čim plačati. Ko je Klander zvedel za ceno, se je globoko oddehnil. Saj se je že bal, da bo moral dati za to botrsko opremo vso kovačijo pa še gostišče. Pa je bil znesek prav zmeren in ga je izlahka poravnal s tem, kar je imel v denarnici. Ko se je tega zavedel, ga je pa vrag spet omrežil s prevzetnostjo. Potapljal se je po žepu in veljaško dejal:

"Bo vse takoj poravnano!"

Ko je pomočnik še zmeraj plaho zrl vanj, je Klander odprl denarnico, mu pokazal stotak in oholo rekel:

"In mimo tega — hotelir v Loku, hotel 'Mina'!"

Zdaj se je pomočnik kar cedil od vpljudnosti in uslužnosti. Zakaj trgovska vpljudnost stoji povsod brez izjeme na podlagi varnosti.

"Izvolite, prosim, v oblačilni kabinet, gospod ravnatelj!"

"Gospod hotelski ravnatelj" se je ogledoval v zrcalu, ki je bilo tako visoko kot on. Obleka s frakom, lakasti čevlji, "claque," ki se je dal v ravnanju z njim boljše poučiti ko takrat o motorju, naprsnik, bela pentlja, bele rokavice. Zanesljivo, poceni, najizbranejša! To so bile vzvišene minute v življenju kovača Klandra iz Loke! Ceprav se niti ne bi mogel nikjer pokazati v tej obleki — a že te blažene minute pred zrcalom so bile več ko vredne te cene. Le neka pripomba se je še zatekla v njegovo slavo: "Gospod ravnatelj naj si dajo lase ostriči in se skrbno obriši. Izvolite morda košček najboljšega toaletnega mila?" Ah, kakšen bister in obseden pogled je imel ta mali pomočnik za popolno gosposkost!

34.

Življenje je več ko večna sprememba; življenje je zlitina veselja in trpljenja, črnih, belih in raznih barv in tisočih odtenkov. Na svetu ni ničesar, kar bi bilo samo resno, in ničesar, kar bi bilo samo veselo. Zabava ima pisano zastavo norčij, ki jo zatakne večkrat zraven prav žalostnih dogodkov. Nad odprtimi grobovi se pozibavajo metulji, med žalostinke na pokopališču zveni otroški smeh s ceste. Ne ka hči, ki je bila v dno duše žalostna, ko je z lopatico trikrat vrgla prst v odprti grob svojega očeta, se je nenadoma spomnila, kako se je oče tisočkrat v življenju pošalil: "Kdo pa meče? Pa še kravjake?"

Saj si je pozneje očitala ta spomin, a ni se mogla otresti dovtipnih besed. Ona ni bila kriva.

A tudi resnoba ima svojo zastavo, temno zastavo s tajnimi znaki naših naključij. Večkrat stoji resnoba s svojo zastavo pri oknu hrumeče svečanostne dvorane, pozibava se in izteza v vse prostore radosti.

Kdor vidi življenje le v eni luči, komur piha veter zmeraj od iste strani neba, naj ne govori o življenju; zakaj, ne pozna ga, pa čeprav je še tak "doktor Vseznal."

Ko se je kovač tisto jutro pred krstom slednjič vendarle oblekel in se prikazal svoji ženi v obleki s frakom, je žena grgrajoče zakričala in dobila čeljustni krč. Kovač je videl, v kakšen strašen položaj je s svojo gosposko obleko spravil svojo soprogo, slekli si je počasi belo rokavico z desnice in prisolil svoji ženi, ki je zijała vanj strmečih oči in razprtih ust, mogočno klofuto. Na ta način ji je pomagal, da so se čeljusti spet sklopile, žena pa je zagnala velik hrup. Kovač, skozi in skozi imeniten gospod, se ni zmenil zanjo, marveč si je počasi natikal rokavico in nato dejal: "Molči! Vem, kaj se spodobi!" Nato je stopil k mirtovemu grmiču in si zateknil vejico v gumbnico. V kovačnici je poškilil na ugaslo votlino, če morda ne ždi ondi njegov peklenšček. A ničesar se ni zgenilo. Spričo take gosposkosti se je celo peklenšček skrilit.

(Dalje prihodnjič.)

Seveda se je v vasi vse zgedovalo, ko so ljudje zagledali tako načičkanega kovača, ki prav za prav ni stopal, marveč stopical, ker so ga lakasti čevlji tako tiščali in skeleli. Ko je šel preko reke, ni pljunil čez ograjo, ker je vedel, da se gosposkim ljudem to ne spodobi. Ko so ga zagledali šolarji, so najprej obstali in okameneli in se nato, ko je bil kovač kakih petdeset korakov oddaljen, hrupno zagrohotali. Neka krava je zbežljala, vsi psi so ko nori zalajali in zbežali, vse gosi so vresečče zagagale, celo vrhčaji so sfrfotali na strehe. Na ovinku ceste je ogljarg prevrnil voziček. Kovač je vzbujal ta dan skoraj isto razburjenje, ko takrat s svojo trapasto vožnjo tef-tef. A sedaj mu je bilo lepše gosposkosti, imenit-

nosti in važnosti. Zelo pa je bil razočaran, ko je videl, da Boštjanovi Mini njegova svečanostna obleka očividno ni bila všeč. Spočetka je od začudenja kar onemela, nato bi se bila skoraj razhudila. Pa ji je tako preprosto povedal, kako da je bil počeščen, ker mu je rekla, da bo on za krstnega botra, a ni imel prav nobene primerne obleke za tako svečanost. In si je moral v mestu izposoditi tole obleko, da se Mini ne bo treba sramovati radi njegaj. Tedaj se je Mina na ves glas prisrčno zasmejala in dejala, da je že vse prav in dobro, da je gosposki in prazničen, le tisto mirtovo vejico naj si odstrani in jo podari krščenki, ker kaj takega pač bolje pristoji punčki ko njemu.

(Dalje prihodnjič.)

DNEVNE VESTI

Hoover se že pripravlja za odhod
Washington, 30. decembra.—Predsednik Hoover je naročil, da v Beli hiši polagoma pripravljajo za selitev. Včeraj so začeli zbirati njegovo pošto, ki jo je dobil tekom štirih let uradovanja. Ta pošta tehta 24 ton in se nahaja v 81 kabinetih. Tudi njegovo knjižnico bodo poslali dne dni v Californijo, kamor se Hoover napoti, ko zapusti predsedniški urad.

Tudi kompanije imajo včasih dobro srce
Longmont, California, 30. decembra. Odjemalci elektrike v tem mestu so dobili sporočilo, da je kompanija zbrisala za \$9000 vrednosti računov za elektriko. Kompanija pravi, da je bilo poslovno leto 1932 ugodno in lahko odpusti odjemalcem račune za december. Računi znašajo devet tisoč dolarjev.

* Newyorške banke imajo \$300,000,000 rezerve.

Na Španskem se ponavljajo zopet revolte

Barcelona, Španska, 30. decembra. Policija je danes odkrila načrte za novo revolto v Španiji. Mnogo vojaških častnikov in vplivnih ljudi je med zarotniki. Aretiran je bil vodja zarote Juan Matias, v kate-rega stanovanju so dobili mnogo bomb in orožja. 54 armadnih častnikov je bilo aretiranih.

Anglija oprostí 20,000 političnih jetnikov

London, 30. decembra. Tajnik vlade za indijske zadeve, Sir Hoare, je naznanil, da namerava angleška vlada za Novo leto oprostiti iz zaporov nad 20,000 Indijcev, ki se nahajajo v zaporih iz političnih vzrokov. Med drugimi bo oproščen tudi Mahatma Gandhi.

Avtomobil, ki je podrl cel tovarni vlak

Buffalo, New York, 30. decembra. Ko je tovarni vlak Lehigh Valley železnice danes zadel mal avtomobil, ki je obtičal na glavni železniški progji, je skočil vlak, obstoječ iz 26 naloženih vozov s tira. Železniške kare so se razbile.

Nemčija tudi uvaja visoko colnino

Berlin, 28. decembra. Nemška vlada je danes odredila, da se upelje visoka colnina na svinjsko meso in časopisni papir. Visoka colnina gre v veljavo 1. januarja.

* 20 oseb so usmrtili na električnem stolu v državi New Yorku v letu 1932.

MALI OGLASI

Naznanilo
Članice društva sv. Marije Magdalene, št. 162 KSKJ se naznanja, da ne bo seje v ponedeljek, 2. januarja. Vršila se pa bo 12. januarja. Pobirala bom pa-asesment 2. januarja od 6. do 7. ure zvečer.—M. Hochevar, tajnica.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE!

DR. J. V. ZUPNIK
zanesljiv zobozdravnik
Mnogo let na istem mestu. St. Clair vog. 62. ceste. Vhod samo iz 62. ceste. Knausovo poslopje.
GOVORI SLOVENSKO
Uradne ure od 9. zj. do 8. zv.

Leopold Kushlan
SLOVENSKI ODVETNIK
6411 St. Clair Ave.
Soba št. 7
Tel. Henderson 5195

NA KNJIGE!

Prav izvrstne obleke dobite na knjige [International posojilnice in Custodian hranilnice. Dobre, trpežne obleke, suknje in površnike! In kje? Pri **Joe Perme** 15607 Waterloo Road. Izdelujem fino krojaško delo. Odprl sem pravkar novo krojačnico in za početek bom dajal tudi na knjige. Vse ena cena je, na knjige ali gotov denar. Prinesite svojo posojilno knjižico z vami in naročite blago, nakar se dotična svota prepíše na mojo knjigo. Pripeljite s seboj tudi svoje znance in prijatelje. Pomnite, da je to le časno. Se prav vpljudno priporočam. (Fri.Sat.X)

DOBER PREMOCI!
Točna postrežba
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Stari Cimpermanovi prostori
Henderson 5798
FRANK ARKO, zastopnik

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoka žalost tare naša srca, ko naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je Bog poklical k sebi našo drago in nepozabno sestro

Angelo Mali

Draga pokojnica je bila rojena v Senočetih, fara Sv. Helena, leta 1897. Umrla je 29. novembra, 1932 in bila pokopana po katoliških obredih.

V dolžnost si štejemo zahvaliti se vsem, ki ste nam, kaj dobrega storili v teh urah velike žalosti, vsem, ki ste prišli ranjko pokropiti, ko je ležala na mrtvaškem odru in vsem, ki ste čuli pri njej in jo spremlili na pokopališče. Lepo se zahvalimo članicam društva sv. Ane, št. 4 SDZ, ki so prišle molit ob krsti ranjke. Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so darovali krasne vence, ki so krasili krsto v zadnji spomin in sicer: družina John Russ, družina Hribar na 60. cesti, družina Martin Pernush, družina E. Klemenčič, družina A. Fonda, družina J. Znidaršič, družina Peterson, The Osborn Mfg. Co.

Lepa hvala vsem, ki so darovali za sv. maše: družina Mišič, Mr. in Mrs. Anton Grill, Mr. in Mrs. John Grill, Mr. in Mrs. Valentin Grill, Mr. in Mrs. Frank Grill, družina Gradišek, Lorain, O., Mr. M. Ernakora, Mr. in Mrs. A. Marn, Mr. in Mrs. John Hribar, Mr. in Mrs. John Lewis, Mr. in Mrs. A. Kness, Mr. Lawrence Jemic, Mr. in Mrs. Šepic, Mr. in Mrs. Ladiha, Mr. A. Ružick, Mr. in Mrs. Sterle, Mr. in Mrs. A. Mihelič, Mr. in Mrs. Kramer, Mr. in Mrs. A. Zalar, Mr. John Spech, Mr. in Mrs. Gerčar.

Prav lepa hvala vsem onim, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu. Lepa hvala Rev. M. Jagru za cerkvene obrede.

Prav lepo se zahvaljujemo pogrebniku Frank Zakrajšku, za tako lepo in simpatično vodstvo pogreba. Ti pa, nadvse ljubljena in nepozabna sestra, ki si se za vedno poslovila od nas, veseli se v nebeški slavi za plačilo svojega zemškega trpljenja. Naj Ti sveti večna luč, Tvoje truplo naj mirno počiva in duša pa sveti raj uživa, in naj Ti bo lahka ameriška zemlja.

Zalujoci ostali:

Ana Žnidaršič, sestra, tukaj; v starem kraju pa Jakob Mali in Josephine Grojzdek, brat in sestra.
Cleveland, O., 30. decembra, 1932.

V SPOMIN
PRVE OBLETNICE RAJNE
FRANCES VESEL

Umrla je dne 2. januarja 1932, ter bila položena k večnemu počitku na Calvary mirodvor dne 5. januarja 1932.

Ob grenkih spominih, ki tavajo ob Tvoji gomili, v solzah in tugi iščemo že leto dni Tvoje blagodejne sence in spominov. Ostavila si nas globoko žalostne s solzo na očesu, katera najde uteho le na kupu zemlje, kjer počivajo v Bogu Tvoje izmučene kosti. Vsemogočnemu se je zahotelo po Tebi—in nam so v žalosti ostali le grenki spomini enega leta.

Ljubljena in nepozabna žena, naša skrbna in nenadomestljiva mama! Dnevno se dvigajo naše roke k Bogu v goreči molitvi za Tvoj pokoj. Ob usodepolni obletnici Ti globoko žalostni kličemo: Spočij se v tuji zemlji, do angelskega klica vstajenja.

Zalujoci ob Tvojem grobu,

Frank Vesel, soprog,
Mihaela por. Penosa, Frances por. Pajk,
Karolina por. Sezón, Dorothy, Frank,
Edward, otroci.

NAZNANILO!

Členjenemu občinstvu naznanjam, da sem prevzel dobro poznano

GROCERIJO IN MESNICO
od Mr. Fred Jazbec, 1561 E. 49th St.

in se priporočam vsem starim in novim odjemalcem in voščim vsem skupaj veselo novo leto.

John Gerlica
1561 E. 49th St.
SLOVENSKA GROCERIJA IN MESNICA

VESELO IN SREČNO NOVO LETO VAM VOŠCI

Rudy Kozan
6530 St. Clair Avenue

Nekaj najzanimivejših dogodkov v letošnjem letu

Amelia Earhart Putnam is first woman to make solo flight over Atlantic.

Amy Johnson flies from London to South Africa in record-breaking time.

Eamon de Valera succeeds William T. Cosgrave as president of Irish Free State.

Premiers MacDonald, left, of Great Britain, and Herriot, right, of France, seek further moratorium on foreign debts. England pays, France does not.

Libby Holman Reynolds, indicted following death of husband, Smith Reynolds, inset, absolved when state drops prosecution.

Mahatma Gandhi, on hunger strike in jail, gains many disputed points for Indian "untouchables".

Samuel Insull companies collapse; he is arrested in Greece.

Governor Franklin D. Roosevelt of New York, nominated for president by Democrats, and Speaker John N. Garner, nominated for vice president, defeat President Herbert Hoover and Vice President Charles Curtis.

James A. Mollison, first successfully to fly Atlantic solo, east to west.

Al Capone sent to Atlanta federal penitentiary.

Premier Tsuyoshi Inukai of Japan fatally shot by terrorists.

Portrait of a man.

Republican convention, Chicago.

Democratic convention, Chicago.

Donus marchers evicted from Washington.

Farmers' strike begins in Iowa. Milo Reno, inset, leader.

Mrs. Granville Fortescue, her son-in-law, Lieut. Thomas Massie, and two enlisted sailors, E. J. Lord and A. O. Jones, charged in Honolulu with kidnaping and slaying young Hawaiian, accused with four others of having attacked Mrs. Thalia Massie, are convicted but pardoned. Left to right: Lord, Jones, Mrs. Fortescue, Mrs. Massie, Lieut. Massie.

Solar eclipse thrills many Americans and Canadians.

Charles Augustus Lindbergh, Jr., above, son of Colonel and Mrs. Charles A. Lindbergh, insets, kidnaped night of March 1. After world-wide search, body of slain child is found near Lindbergh estate, Hopewell, N. J. Second child, a son, is born some months later in New York City.

Many perish in explosion of workboat ferry Observation, East river, New York.

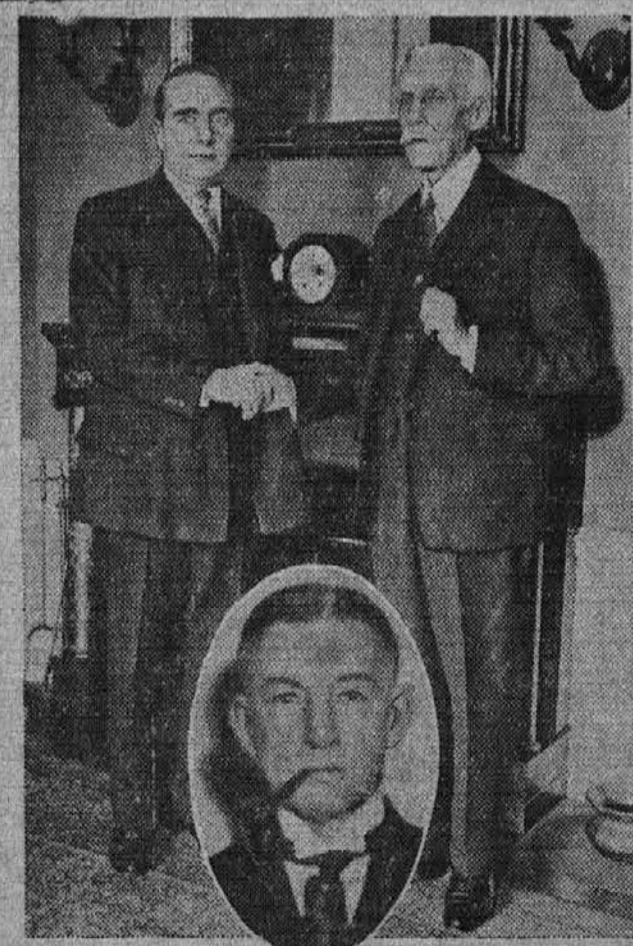

Japanese shell and occupy native Shanghai as well as Manchuria.

Funeral procession of President Paul Doumer, inset, of France, assassinated by Paul Gorgouloff, later executed on guillotine. Albert Lebrun succeeds as president.

IMPORTANT DEATHS DURING 1932

Ogden Mills, left, succeeds Andrew Mellon, right, as secretary of U. S. treasury—Mellon succeeding Charles G. Dawes, inset, as ambassador to Great Britain.

Justice Oliver Wendell Holmes, above, resigns because of age from U. S. supreme court; succeeded by Judge Benjamin Nathan Cardozo, below, of New York.

Julius Rosenwald

Florenz Ziegfeld

John Philip Sousa

George Eastman

Senora Plutarco Elias Calles

Paul Bern (Jean Harlow's husband)

Senator Wesley L. Jones, "5 and 10" law author

Ivar Kreuger

Ex-Queen Sophie of Greece

Gen. Enoch Crowder

Congressman John Linthicum, leader of wets in house

Mrs. Edith Rockefeller McCormick

Samuel Seabury, left, shown examining Mayor James J. Walker of New York, leads investigation of city affairs, resulting in resignation of Walker.

Edward Allen, left, son of aristocratic Philadelphia family, is freed

Norristown, Pa., of slaying suitor of his sister, Miss Rose Allen, right.